

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/63/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623214908
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623214908.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľky - matky: A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX XX D. XXXX, E. F., zastúpená právnym zástupcom Mgr. PaedDr. Antonom Kušnírom, advokátom, so sídlom G. C. XX, XXX XX H., proti odporcovi - otcovi: B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt I. XXXX/X, XXX XX J. K., v konaní o rozvode manželstva a úprave pomerov manželov k ich maloletému dieťaťu na čas po rozvode: B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX XX D. XXXX, E. F., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 1784/30, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 30 794 536, na odvolanie odporcu - otca proti výroku III. rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/66/2023-118 zo dňa 09.10.2023, takto

rozhodol:

Odvolanie odporcu - otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/66/2023-118 zo dňa 09.10.2023 vo výroku, ktorým súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletého po 170,- Eur mesačne (III.), o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš podľa výroku I. rozviedol manželstvo navrhovateľky - matky a manžela navrhovateľky (odporcu - otca). Podľa výroku II. schválil rodičovskú dohodu a maloletého na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky (1.), s tým, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok v bežných veciach (2.) a otec je oprávnený stykať sa s maloletým v nepárnych kalendárnych týždňoch od piatku 19.30 hod. do nedele do 18.00 hod., kedy dieťa prevezme od matky na železničnej stanici v J. B. o 19.30 hod. a po ukončení styku dieťa odovzdá matke na železničnej stanici v F. o 18.00 hod. (3.). Podľa výroku III. rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého po 170,- Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého, počnúc od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Podľa výroku IV. vo zvyšnej časti návrh zamietol a výrokom V. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na návrh navrhovateľky - matky vo veci samej na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu.

3. Okresný súd v odsekoch 2. a 3. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia poukázal na výpoveď navrhovateľky - matky a odporcu - otca na pojednávaní. V odseku 5. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresný súd poukázal na stanovisko kolízneho opatrovníka.

4. V odseku 6. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresný súd poukázal na vykonané dokazovanie listinami v spise.

5. Okresný súd za aplikácie ust. § 23 ods. 1 až 3., § 24 ods. 1, 4 až 6., § 25 ods. 1, § 26, § 28 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1 až 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine skonštatoval, že manželstvo rodičov dieťaťa je vážne a trvalo rozvrátené, neplní žiadnu zo svojich funkcií, keďže manželia nežijú v spoločnej domácnosti, nevedú intímny a citový život, spoločne nehospodária, a preto manželstvo rozviedol (výrok I. napadnutého rozhodnutia). Napriek hlbokému rozvratu manželstva boli rodičia maloletého dieťaťa schopní dohodnúť sa o výkone rodičovských práv a povinností s výnimkou výšky výživného, preto schválil rodičovskú dohodu o výkone rodičovských práv a povinností (výrok II. napadnutého rozhodnutia) majúc za to, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby malo zachovaný vzťah s obidvomi rodičmi. Pri autoritatívnom rozhodovaní o výške výživného (výrok III. napadnutého rozhodnutia) okresný súd prihliadal nielen na možnosti a schopnosti obidvoch rodičov, ale aj potreby maloletého dieťaťa, ktoré má bežné výdavky dieťaťa jeho veku (4 roky), je zdravé, ale trpí intoleranciou laktózy, ktorá nepredstavuje podstatné zvýšenie výdavkov na stravu. Materskú školu navštevuje v mieste bydliska matky s mesačnými nákladmi vo výške 62,03 Eur. Za formu plnenia vyživovacej povinnosti o dieťa okresný súd považoval osobnú starostlivosť o maloletého, ktorú v prevažnej miere maloletému poskytuje matka. Mal za to, že predpokladaný čistý príjem matky je 884,33 Eur mesačne, pričom matka je zároveň poberateľkou prídavkov na dieťa vo výške 60,- Eur mesačne. V súčasnosti má matka uzavretú nájomnú zmluvu k nájomnému bytu od obce Skalité s nákladmi spolu 130,- Eur mesačne s jednorazovým „depozitom“ 235,- Eur zloženým pri uzatváraní nájomnej zmluvy (vrátený po skončení nájmu). Za čistý priemerný mesačný príjem otca v období 09/2022-08/2023 okresný súd považoval sumu 1.197,20 Eur. Otec ostal bývať v prenajatom byte od mesta Liptovský Hrádok s nájomným a zálohovou platbou za elektrickú energiu spolu vo výške 298,- Eur mesačne s jednorazovo zloženým „depozitom“ pri uzatváraní nájomnej zmluvy 1.000,- Eur (vrátený po skončení nájmu). Zároveň mal za preukázané, že otec spláca splátky úveru 313,- Eur mesačne, pričom úverovú zmluvu uzatváral bez matky a úver bol použitý na kúpu osobných motorových vozidiel (zničené pri autonehodách, ktorých účastníkom bol a zavinil otec), na nákup zariadenia do domácnosti a na bližšie nešpecifikované veci, ktoré spotreboval otec, pričom nevedel hodnoverne vysvetliť použitie celej sumy úveru. Ďalej konštatoval, že otec sa stýka s dieťaťom dva víkendy v mesiaci, pričom náklady na styk otca s dieťaťom znášajú obaja rodičia (otec po styku dieťa vozí matke do F. a matka pred stykom vozí dieťa otcovi do J. B.). Výživné vo výške 170,- Eur mesačne (5,57 Eur/deň) okresný súd považoval za spĺňajúce zákonné kritéria, možnosti a schopnosti povinného rodiča s prihliadnutím na možnosti a schopnosti druhého rodiča, ktorý má dieťa zverené do osobnej starostlivosti, a tiež potreby zdravého maloletého dieťaťa navštevujúceho materskú školu (predškolač). Pri stanovení výšky výživného okresný súd prihliadol i na rodinné prídavky vyplácané matke na dieťa vo výške 60,- Eur, ktoré spolu s výživným od otca na dieťa predstavujú sumu 230,- Eur mesačne (7,50 Eur/deň).

6. O výživnom na čas do rozvodu manželstva, trvalom pobyte dieťaťa, poberaní prídavku na dieťa a daňového bonusu matkou okresný súd rozhodol za aplikácie ust. § 100 CMP tak, že v uvedenej časti návrh zamietol (výrok IV. napadnutého rozhodnutia).

7. O nároku o náhradu trov konania okresný súd rozhodol za aplikácie ust. § 52 a § 57 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V. napadnutého rozhodnutia).

8. Proti výroku III. uvedeného rozhodnutia, ktorým okresný súd rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého po 170,- Eur mesačne, podal odporca-otec odvolanie (č.l. 133-138 spisu) žiadajúc, aby odvolací súd výrok III. napadnutého rozhodnutia zrušil a zaviazal otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa po 80,- Eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého, počnúc od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nezohľadnil aktuálny stav v čase rozhodovania, resp. nezohľadnil momentálnu zárobkovú situáciu odvolateľa. V odvolaní poukázal na ust. § 62 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine a výšku pravidelných a nepravidelných mesačných nákladov navrhovateľky-matky a maloletého dieťaťa, na jej očakávaný mesačný príjem. Mal za to, že jej predpokladaný čistý mesačný príjem by mal byť rovnaký, ako u predchádzajúceho zamestnávateľa (za obdobie od 09/2022-08/2023 vo výške 1.014,14 Eur). Zdôraznil, že navrhovateľka-matka dobrovoľne skončila pracovný pomer u predchádzajúceho zamestnávateľa s vyšším príjmom, aký dosahuje v súčasnosti, pričom v čase pojednávania nevedela adekvátne zdokladovať jej aktuálny príjem z pracovnej činnosti. Odvolateľ doplnil, že výška jeho čistého priemerného mesačného príjmu je ponížená, nakoľko za predchádzajúce obdobie mal k základnému tarifnému platu pripočítanú mzdu z vedľajšej činnosti, za kosenie areálu zamestnávateľa, ktorý príjem už nebude dosahovať, nakoľko od roku 2024 bude zamestnávateľ zabezpečovať kosenie areálu a údržbu zelene dodávateľsky od externej firmy. V ďalšej časti odvolania poukázal na dohodu medzi manželmi v čase trvania manželstva, podľa

ktorej pravidelné náklady (nájom a energie) hradila navrhovateľka-matka zo svojho účtu a odporca-otec nakupoval do domácnosti potrebné potraviny. Po odchode navrhovateľky-matky (v auguste 2023) odvolateľ zistil, že za mesiace júl a august nezaplatila účty, čím mu vznikol nedoplatok za byt, smeti a elektriku celkovo v sume 861,- Eur, ktorý dlh zaplatila matka odvolateľa, a tento jej ho spláca každý mesiac sumou 50,- Eur. Za dôvod čerpania úveru považoval zariadenie spoločnej domácnosti a finančné preklopenie obdobia, kedy navrhovateľka-matka bola na rodičovskom príspevku. K autonehodám, pri ktorých odvolateľ rozbil autá financované z úveru uviedol, že tieto neboli spôsobené vinou odvolateľa. V ďalšej časti odvolania poukázal na svoje mesačné základné výdavky vyčíslené v sume 740,- Eur (nájomné, elektrika, internet, mobil, cestovné do práce a v súvislosti so stykom s maloletým, kozmetika, strihanie, ošatenie čistiace prostriedky, lieky, strava a ostatné výdavky na domácnosť) a ďalšie mesačné náklady v sume 363,- Eur (úver a splátka matke odvolateľa) a výšku svojho aktuálneho mesačného príjmu 988,97 Eur. Poukázal na zdravotné ťažkosti, ktorými trpí (chronická forma neuroboreliózy a problémy s chrupom). Doplnil, že maloletému doposiaľ vždy zakúpil všetko, o čo ho navrhovateľka-matka požiadala. Zároveň maloletému kupuje oblečenie, obuv, ovocie, vitamíny a hračky. Záverom doplnil, že v prípade úhrady výživného v požadovanej výške odporcovi-otcovi neostane na bežné životné náklady.

9. K odvolaniu odporcu-otca sa vyjadril Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš (č.l. 161 spisu), ktorý navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Určené výživné považoval za zodpovedajúce potrebám maloletého i možnostiam a schopnostiam otca. Poukázal na to, že výživné na dieťa má prednosť pred ostatnými výdavkami a záväzkami otca, pričom matka vyživovaciu povinnosť vyvažuje osobnou starostlivosťou o maloletého.

10. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrila i navrhovateľka-matka (č.l. 163-167 spisu), ktorá navrhla odvolanie ako neprípustné zamietnuť a priznať matke trovy zavineného konania v rozsahu 100% za odvolacie konanie, pretože odvolanie otca je nedôvodné, nakoľko v otázke úpravy výživného rodičia uzavreli pred súdom rodičovskú dohodu, proti ktorej rodičia nie sú oprávnení podať odvolanie (§ 122 CMP).

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP, § 2 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario odvolanie odporcu-otca podľa ust. § 386 písm. a) CSP ako oneskorene podané odmietol. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

12. Primárne krajský súd skúmal, či má splnené podmienky pre odvolacie konanie, t.j. v danom prípade včasnosť a oprávnenosť k podaniu odvolania, aby mohol posudzovať rozsudok okresného súdu v dotknutej výrokovej časti III. odvolaním odporcu - otca.

13. Doručovanie súdnych písomností je v platných a účinných procesných kódexoch aplikovaných na predmetný prípad (CSP, CMP) upravené s dôrazom na rýchlosť (Čl. 17 CSP) civilného konania, nakoľko zákonodarca upustil od podmienky, že adresát písomnosti sa musí v mieste doručenia písomnosti zdržiavať. V súčasnosti pre uplatnenie fikcie doručenia (fingovaného doručenia pre účely príslušného konania, ktoré je „silnejšie“, ako skutočnosť-reálne doručenie zásielky) postačuje, ak sa vráti súdu nedoručená zásielka z adresy, ktorú má účastník konania evidovanú v registri obyvateľov SR, ako adresu trvalého (prípadne prechodného) pobytu, ak účastník konania neuviedol súdu inú adresu, na ktorú mu majú byť doručované písomnosti. Uvedené znamená, že účastník konania znáša zodpovednosť za to, či sa mu úradná písomnosť doručí, alebo nie, s čím sú následne spojené ďalšie dôsledky, t.j. použitie fikcie doručenia, ktorá situácia nastala i v prípade doručovania napadnutého rozhodnutia odporcovi-otcovi. Vykonaným šetrením v súdnom spise bolo zistené, že súd prvej inštancie správne doručoval odporcovi-otcovi napadnuté rozhodnutie na adresu evidovanú v registri obyvateľov SR – I. XXXX/X, XXX XX J. K., na ktorej si odvolateľ rozhodnutie neprevzal, nakoľko sa vrátilo súdu prvej inštancie s vyznačením „adresát je neznámy“. Rovnako tak okresný súd správne aplikovali ust. § 111 ods. 3 CSP, keď považoval napadnuté rozhodnutie za doručené odporcovi-otcovi dňom 23.11.2023, kedy sa vrátila nedoručená zásielka súdu prvej inštancie. Navyiac, z obsahu spisu bolo preukázané, že okresný súd zásielku, ktorá obsahovala návrh, uznesenie, predvolanie na termín a poučenie, doručoval odporcovi – otcovi na rovnakú adresu – I. XXXX/X, XXX XX J. K., na ktorej si zásielku prevzal (doručenka za č.l. 69 spisu) a túto adresu uviedol aj v svojom odvolaní.

14. Podľa § 362 ods. 1 veta prvá CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

15. Pre počítanie lehoty na podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) sa aplikuje ust. § 121 ods. 2 CSP, podľa ktorého sa do plynutia lehoty určenej podľa dní nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. V predmetnom prípade je uvedeným dňom 23.11.2023, kedy bolo napadnuté rozhodnutie v súlade s ust. §111 ods. 3 CSP doručené odvolateľovi (č.l. 130 spisu, odsek 13.). Pätnásťdňová lehota na podanie odvolania tak odporcovi-otcovi začala plynúť nasledujúcim dňom t.j. dňa 24.11.2023. Ustanovenie § 121 ods. 4 CSP súčasne určuje aj pravidlá, ktoré platia pre koniec lehoty. Ak totiž koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, ktorá situácia v predmetnom prípade nenastala. Zároveň z ust. § 121 ods. 5 CSP vyplýva, že procesná lehota je zachovaná vtedy, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na príslušnom súde, alebo sa podanie odovzdá poštovému podniku.

16. Lehota na podanie odvolania odporcovi-otcovi skončila márnym uplynutím jej posledného dňa, ktorým bol deň 08.12.2023 (piatok). Z obsahu spisového materiálu vyplývalo, že odvolateľ odovzdal odvolanie na prepravu poštovému podniku dňa 22.01.2024 (č.l. 155 spisu). Vychádzajúc z týchto skutočností, že k podaniu odvolania došlo po uplynutí pätnásťdňovej zákonnej lehoty (§ 362 ods. 1 CSP), musel odvolací súd odvolanie odporcu-otca v zmysle § 386 písm. a) CSP odmietnuť.

17. Právo na súdnu a inú právnu ochranu garantované v čl. 46 a nasl. Ústavy SR nie je absolútne. Nemožno sa ho dovolávať bez splnenia zákonom stanovených podmienok. Pravidlá, týkajúce sa lehôt určených na podanie opravného prostriedku, majú za cieľ zaistiť riadny výkon spravodlivosti a zvlášť rešpektovať princíp právnej istoty. Dotknuté osoby musia počítať s tým, že tieto pravidlá budú aplikované. Nejedná sa o porušenie práva na súdnu ochranu, ak bolo v možnostiach účastníka konania vyhnúť sa tomu dôsledku, že o jeho opravnom prostriedku nebolo meritórne rozhodnuté.

18. Pokiaľ navrhovateľka-matka vo vyjadrení podanom v odvolacom konaní (odsek 10.) uviedla, že odvolanie odporcu-otca nie je prípustné z dôvodu, že smeruje proti výroku rozhodnutia súdu, ktorým súd schválil dohodu rodičov v súlade s ust. § 122 CMP, tak takúto argumentáciu odvolací súd nepovažoval za správnu. Z obsahu spisového materiálu sp.zn. 9P/66/2023 (Rodičovská dohoda č.l. 108 spisu, Zápisnica o súdnom pojednávaní zo dňa 09.10.2023, č.l. 111-114 spisu) mal odvolací súd za preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa v rozsahu zverenia maloletého dieťaťa, zastupovania a správy majetku maloletého dieťaťa, ako aj úpravy styku odporcu-otca s maloletým dieťaťom uzatvorili rodičovskú dohodu, pričom v časti určenia vyživovacej povinnosti otca k dohode rodičov nedošlo. Súd prvej inštancie tak o vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu rozhodol autoritatívne vo výroku III. napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené odvolací súd za dôvod odmietnutia odvolania nepovažoval aplikáciu iných ustanovení procesných predpisov tak, ako navrhla matka vo vyjadrení podanom v odvolacom konaní a odvolanie odporcu-otca odmietol ako podané oneskorene.

19. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podanie opravného prostriedku ako výkon práva na súdnu ochranu účastníka konania nemožno v prejednávanej veci považovať za zavinenie trov konania (odsek 18.) a zároveň v odvolacom konaní s ohľadom na okolnosti prípadu nebola preukázaná aplikácia ust. § 55 CMP, ktoré umožňuje súdu priznať nárok na náhradu trov konania, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.